

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4584/07
17.10.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић-Андрић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против тужене Националне службе запошљавања Републике Србије, због „хутања администрације“, у нејавној седници већа одржаној дана 17.10.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је поднео тужбу Врховном суду Србије 24.05.2007. године, у којој тражи поништај обавештења Националне службе запошљавања, Филијале ТТ број 3000-10161-229/06 од 10.11.2006. године о стављању ван снаге Одлуке о додели средстава за samozapoшљавање незапослених лица. Наводи да је против овог обавештења од 10.11.2006. године, поднео приговор дана 14.11.2006. године, и „ургенцију“ 19.01.2007. године и још једну 09.05.2007. године, међутим из списка предмета се види да су сви поднесци поднети првостепеном органу – Националној служби запошљавања, Филијала ТТ.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе Врховни суд Србије је нашао да у овом случају нису испуњени законски услови за покретање управног спора.

Наиме, одредбом члана 6. став 1. Закона о управним споровима, прописано је да се управни спор може водити само против управног акта, а то је акт којим државни орган или предузеће или друга организација у вршењу јавних овлашћења решава о одређеном праву или обавези физичког лица или правног лица или друге странке у управној ствари.

Из садржине тужбе поднете Врховном суду Србије произлази да је у конкретном случају тужиоцу признато право на одобравање субвенција за samozapoшљавање, а затим је уследило обавештење да је стављена ван снаге Одлука о додели тих средстава, против које је поднео приговор, а на који му није одговорено. Како према оцени Врховног суда, оспорено обавештење није управни акт у смислу члана 6. став 2. Закона о управним споровима, то исто не може бити предмет преиспитивања у управном спору, па је стога неоснована тврдња тужиоца изнета у тужби о „хутању администрације“, односно недоношењу решења по приговору тужиоца на примљено обавештење од првостепеног органа.

Из изнетих разлога, Врховни суд Србије је применом одредби члана 28. став 1. тачке 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), у вези члана 6. став 1. истог Закона, тужбу одбацио као недозвољену.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 17.10.2007. године, У. 4584/07

Записничар, Председник већа-судија,

Милан Комленовић, с.р. Милене Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС